Република Србија
УПРАВНИ СУД
14 У. 4255/12
01.04.2013. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Обрада Андрића, председника већа, Душице Маринковић и Стева Ђурановића, чланова већа, са судским саветником мр Весном Чогурић, записничарем, одлучујући по тужби тужиље А.А. из ..., Ул. ... бр. ..., коју заступа Бутолен Франц Бранко, адвокат из Новог Београда, Ул. Милентија Поповића бр. 66, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекције Београд, ради поништаја решења 02/1 ВЛ-П број 2832 од 06.03.2012. године, у предмету усклађивања пензија, у нејавној седници већа, одржаној дана 01.04.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекције Беорад, 02/1 број: ВЛ-П број 2832 од 06.03.2012. године и **ПРЕДМЕТ ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган да тужиљи надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Београд, који је у складу са одредбом члана 79. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, бр.101/10), преузео послове обезбеђивања и спровођења пензијског и инвалидског осигурања који су били у надлежности Фонда за социјално осигурање војних осигураника, одбијена је жалба тужиље изјављена против решења Фонда за социјално осигурање војних осигураника, ПП 77645 УП-1 број 3535-1/10 од 03.03.2010. године, којим је одбијен захтев тужиље, за усклађивање пензије за

11,06%, почев од 01.01.2008. године.

У тужби, којом је покренула управни спор, поднетој поштом препоручено овом суду дана 02.04.2012. године, тужиља преко свог пуномоћника, истиче да другостепени орган није дао никакво образложење, осим што је преузео образложење првостепеног органа, па је нејасно да ли је закон правилно примењен или не. Имајући у виду да је Закон о војсци Србије, ступио на снагу 01.01.2008. године, од тог датума се исти и примењује, па самим тим и одредба члана 193. којом је прописано, да се усклађивање пензија војних осигураника остварују до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању на снагу овог закона, врши по динамици и на начин утврђен законом којим се утврђује пензијско и инвалидско осигурање. На наведено упућује и решење о ванредном усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада 01 бр. 181-432/08 од 25.01.2008. године ("Службени гласник РС", број 20/08), којим се усклађују пензије, вредност општег бода, новчане накнаде за телесно оштећење и помоћ за негу и новчане накнаде по основу инвалидности из члана 224. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, од 01.јануара 2008. године за 11,06%. Поступајући супротно позитивним законским прописима и подзаконским управним актима Фонда за социјално осигурање војних осигураника, оштетио је овде тужиоца за износ од 11,06% од пензије, и не само за тај постотак, већ и за убудуће, јер се конкретном случају мења основица за свако будуће усклађивање, што је било и што ће бити, на који начин је створена неравноправност грађана пред законом, што штити и Устав Републике Србије. Предложио је да суд без одржавања усмене јавне расправе донесе пресуду у спору пуне јурисдикције, којом се поништава оспорено и првостепено решење, усклађује вредност бода за исплату пензије тужиоцу повећањем за 11,06% од вредности бода 9.020 динара за бод и обавезује тужени да тужиоцу накнади трошкове управног поступка, у износу од 24.000 динара.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09) Управни суд је оценом навода

изнетих у тужби, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужени орган је одбио жалбу тужиље изјављену на решење првостепеног органа од 03.03.2010. године, којим је одбијен захтев тужиље за усклађивање пензије за 11,06% почев од 01.01.2008. године, преузевши као правилне разлоге из тог решења применом члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, јер је у поступку који је претходио доношењу ожалбеног решења утврђено да је тужиљи у току 2007. године пензија усклађена два пута и то од јануара 2007. године и од јануара 2008. године, сагласно одредби члана 261. Закона о Војсци Југославије, која је престала да важи ступањем на снагу Закона о Војсци Србије 01.01.2008. године. Сагласно одредби члана 193. став 1. Закона о Војсци Србије, тужиљи је усклађена пензија по динамици и на начин утврђен законом којим се регулише пензијско и инвалидско осигурање и то почев од 01.04. и од 1.10.2008. године. Пензије корисника у осигурању запослених су ванредно усклађене од 01.01.2008. године за претходну годину, сагласно одредби члана 75. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, у износу од 11,06%, али како корисници војних пензија нису били у систему пензијског и инвалидског осигурања у Републици Србији, када је у питању начин усклађивања пензија, то нема основа за примену ванредног усклађивања пензија за износ од 11,06%.

Управни суд налази да се овакво закључивање туженог органа не може са сигурношћу прихватити као правилно.

Одредбом члана 261. Закона о Војсци Југославије (“Службени лист СРЈ” бр. 43/94 ... 44/05), било је одређено да се пензије усклађују у односу на плате професионалнх војника и да прописе о усклађивању пензија на основу овог члана доноси савезни министар за одбрану. Наведене законске одредбе престале су да важе на основу одредбе члана 197. став 2. Закона о Војсци Србије, који је ступио на снагу 01.01.2008. године. Одредбом члана 193. став 1. Закона о Војсци Србије (“Служени гласник РС” бр. 116/07 ... 101/10), прописано је да се усклађивање износа пензије војних осигураника остварених до дана ступања на снагу овог закона, као и пензија остварених по ступању овог закона на снагу, врши по динамици и на начин утврђен законом којим се уређује пензијско и иналидско осигурање.

Одредбом члана 21. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању (“Службени гласник РС” бр. 85/05), измењен је члан 80. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим је уређен начин усклађивања пензија, па је одређено да се пензије од 01. априла и 01. октобра текуће године усклађују, на основу статистичких података, са кретањем трошкова живота на територији Републике у претходних шест месеци. Одредбом члана 73. наведеног Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, предвиђено је да се за 2006, 2007. и 2008. годину пензије, изузетно од члана 21. овог закона, усклађују са процентом раста трошкова живота и процентом раста односно пада зараде.

Према одредби члана 75. став 1. наведеног закона, уколико просечан износ пензије корисника у осигурању запослених исплаћене за претходну годину износи мање од 60% од износа просечне зараде без пореза и доприноса запослених на територији Републике у претходној години, пензије ће се ванредно ускладити од 01. јануара текуће године, за проценат којим се обезбеђује да се износ просечне пензије за претходну годину корисника у осигурању запослених доведе на ниво од 60% просечне зараде без пореза и доприноса исплаћених у претходној години. Према ставу 2. истог члана закона, ово ванредно усклађивање може се примењивати најдуже 3 године од дана почетка примене овог закона. Решењем Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање 02/1 број 181-431/08 од 25.01.2008. године извршено је ванредно усклађивање пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од јануара 2008. године и одређено, поред осталог, да се пензије усклађују ванредно за 11,06%, а да ће се исплата усклађене пензије и новчаних накнада по овом решењу вршити од 01.01.2008. године.

Имајући у виду да акт – Решење о ванредном усклађивању пензија, вредности општег бода и новчаних накнада од јануара 2008. године 01 бр. 181-431/08 од 25.01.2008. године (“Службени гласник РС”, број 20/2008 од 19.02.2008. године), директора Фонда ПИО запослених по својој природи није општи акт, већ акт техничко -спроводбеног карактера донет у поступку извршавања законом утврђених обавеза, односно спроводбени акт напред наведених одредби Закона о пензијском и инвалидском осигурању и Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, као и то да је одлуком Уставног суда изричито истакнуто да

је за решавање ове управне ствари меродаван закон, Управни суд налази да се за сада не може оспорено решење оценити законитим. Ово стога што по налажењу Управног суда првостепеним и оспореним решењем није уопште оцењена испуњеност законом прописаних услова из члана 75. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању у вези са чланом 193. став 1. Закона о Војсци Србије за усклађивање износа пензија војних осигураника. Суд налази да тужени орган није навео разлоге због којих се тужиљи не може признати законом прописано право на вандредно усклађивање пензије, нити је оценио његов навод да има право на наведено ванредно усклађивање пензије. Поступивши на описани начин, тужени орган је приликом доношења оспореног решења учинио битне повреде правила поступања из члана 199. став 2. и члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку, јер образложење оспореног решења не садржи разлоге који упућују на решење какво је дато у диспозитиву, нити су у образложењу другостепеног решења оцењени сви наводи жалбе.

Стога је у поновном управном поступку потребно отклонити наведене повреде правила поступка и донети правилно и на закону засновано решење. Наиме, суд је тужбу тужиље уважио и поништо оспорено решење, а у поновном поступку тужени орган ће након што оцени да ли се захтев тужиље односи на исплату усклађене пензије или на признавање права на усклађивање пензије, утврдити да ли тужиља испуњава услове за ванредно усклађивање пензије од 11,06%, у складу са чланом 75. став 1. наведеног закона, односно да ли су просечне војне пензије исплаћене у претходној години мање од 60% од износа просечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији на начин како то прописује наведена одредба закона, те након правилно утврђеног чињеничног стања, донеће закониту одлуку за коју ће дати потпуне и правилне разлоге у складу са законом.

Суд је решавао без одржавања усмене расправе јер се ради о повредама правила поступка због којих је тужба уважена у складу са одредбом члана 33. став 2. Заона о управним споровима.

Како је суд наложио туженом органу да отклони повреде правила поступка на које је указао овом пресудом, то нису испуњени услови да суд уместо органа донесе одлуку како је то тужбом тужиља предложила, јер нису испуњени услови

из члана 43. став 1. Закона о управним споровима.

Са свега изнетог, будући да је оспорено решење обухваћено битним повредама правила поступка, Управни суд је исто оценио као незаконито, због чега је применом одредбе члана 40. став 2. и 42. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде. У поновном поступку тужени орган ће на основу потпуно утврђених чињеница одлучних за законито решавање по жалби тужиље, у поступку без повреде правила и на основу правилне примене закона, донети правилно и на закону засновано решење, при чему ће у свему имати у виду примедбе суда изнете у овој пресуди, а које га обавезују у смислу одредбе члана 69. Закона о управним споровима.

Одлучујући о захтеву тужиље за накнаду трошкова спора, на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев основан, с обзиром да је тужиља у вези са покретањем спора, имала трошкове за тужбу и награду адвокату за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, сагласно тарифном броју 43. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, бр. 121/12), док таксу за тужбу и пресуду тужилац не плаћа, сагласно члану 5. Закона о судским таксам ("Службени гласник РС", број 28/94...31/09), те је одлучујући као у ставу II диспозитива ове пресуде, досудио укупне трошкове спора у износу од 16.500,00 динара.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 01.04.2013. године, 14 У. 4255/12

Записничар
мр Весна Чогурић,с.р.

Председник већа-судија
Обрад Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ